

lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel ændres, så der bliver mulighed for efter en konkret vurdering at indkalde en sygemeldt EU-borger, der opholder sig i udlandet til sygeopfølgning her i landet. Det er spørgerens vurdering, at hvis en sygemeldt udlænding selv skal betale omkostningerne ved at rejse til Danmark for sygeopfølgning, vil bestemmelsen i aftalen med sikkerhed føre til, at den pågældende vil påstå, at han/hun ikke er i stand til at betale.

Jeg kan oplyse, at opfølgning i sygedagpengesager overfor personer, der opholder sig i et andet EU/EØS-land som hidtil skal ske efter bestemmelserne i EU-forordning 1408/71 og efter reglerne om den praktiske gennemførelse af sygdomsopfølgning, der er fastsat i gennemførelsesforordning 574/72.

Det følger heraf, at opfølgning i dagpengesager, hvis den sygemeldte er indstillet herpå, kan ske ved direkte kontakt mellem kommunen og dagpengemodtageren, ved at dagpengemodtageren indkaldes til opfølgningssamtale og lign. i kommunen. Bestemmelsen er i praksis ikke blevet anvendt i nævneværdigt omfang.

For at stramme op på opfølgningen overfor EU-borgere, der modtager sygedagpenge og opholder sig i udlandet, vil der nu i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel blive indsat hjemmel til at fastsætte nærmere regler for gennemførelse af opfølgningen. Det vil i disse regler blive fastsat, at kommunen efter en konkret vurdering af oplysningerne om sygeforløbet kan indkalde den sygemeldte til en drøftelse af forløbet og mulige hensigtsmæssige initiativer, der kan medvirke til en hurtig raskmelding og fortsat beskæftigelse.

Efter EU-reglerne må deltagelse i opfølgningen ikke medføre udgifter for dagpengemodtageren, og omkostningerne herved skal som følge heraf betales af kommunen.

Der vil derfor ikke kunne opstå en situation, som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, hvor den sygemeldte kan påstå ikke at være i stand til at betale rejseudgifter.

nes sikkerhedsmekanismer, samt oplyse hvorvidt det er muligt for en vandrende arbejdstager fra et af disse lande at opretholde en acceptabel levestandard i Danmark for det beløb, arbejdstageren modtager fra hjemlandet, og hvis ministeren ikke mener, at dette er tilfældet, vil ministeren da oplyse, om det bliver muligt at supplere med offentlige ydelser fra Danmark?»

Begrundelse

I bilag 2 til aftalepartierne aftale om adgang til det danske arbejdsmarked efter udvidelsen pr. 1. maj 2004 oplyses det, at »Det er muligt som arbejdssøgende – i en tremåneders periode – at medbringe arbejdsløshedsdagpenge fra hjemlandet mod, at man står til rådighed for arbejdsmarkedet i værtslandet«.

Der er stor forskel på levestandarden i på den ene side EU-15 og EU-25. Disse forskelle er grundigt belyst i forslag til folketingsbeslutning om overgangsordning for Danmark ved EU's udvidelse mod øst, B56, fremsat den 11. december 2002 af Kristian Thulesen Dahl m.fl. Det fremgår bl.a., at BNP pr. indbygger i Danmark er mere end seks gange så højt som i Polen.

Det er spørgerens vurdering, at arbejdsløshedsdagpenge i ansøgerlandene nødvendigvis må være lavere end i et land som Danmark på grund af de store forskelle i levestandarden. Spørgeren ønsker således ministerens vurdering i denne sag.

Svar (17/12 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

På baggrund af de oplysninger, alle medlemslande og nye medlemslande årligt indberetter til EU-Kommissionen om bl.a. deres regler om arbejdsløshedsforsikring, følger nedenfor den ønskede oversigt over dagpengesatserne i de otte nye medlemslande, som er omfattet af aftalen om adgang til det danske arbejdsmarked efter udvidelsen af EU pr. 1. maj 2004.

Nedenstående skema viser en oversigt over dagpengesatserne i de otte lande, dog kun i landenes møntfod i det omfang der er tilgængelige oplysninger om satsernes størrelse, omregnet til et ca. beløb i DKK på baggrund af Nationalbankens notering pr. 12. december 2003.

Spm. nr. S 1185

Til beskæftigelsesministeren (8/12 03) af:

Bent Bøgsted (DF):

»Vil ministeren oplyse dagpengeniveauet i hvert af de otte lande, der er omfattet af aftalepartier-